
**СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПОТЕНЦІАЛУ НА
ОСНОВІ КОНЦЕПЦІЇ ЦІННОСТЕЙ**

Кобальчинська Є.О.,
Севергіна І.

Одеський національний політехнічний університет

Комплексним критерієм сталого розвитку підприємства є його вартість, оскільки вона відображає сукупну характеристику фінансових показників діяльності підприємства та забезпечує інтереси різних учасників ринкових відносин. Тому вартісна оцінка підприємства повинна стати важливим інструментом управління власністю. Зосередження на пошуку можливостей ефективного функціонування підприємства зумовлює необхідність формування якісної системи інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень у сфері вибору методів оцінки вартості підприємства та альтернатив фінансових прогнозів його розвитку.

В працях вчених і практиків за останні роки оцінці вартості бізнесу і стратегії економічного розвитку підприємств, приділено значну увагу.

Основи теорії оцінки вартості підприємств поклали наукові праці минулого століття, що давали перші визначення основних положень визначення вартості бізнесу.

Серед авторів, що розглядають питання оцінки вартості бізнесу необхідно відзначити таких вітчизняних та закордонних вчених, як Н.А.Абулаєв, С.В.Валдайцев, П.Л.Віленський, В.Н.Гавва, А.Г.Грязнова, І.А.Єгерев, Ю.В.Козирь, Т.Коллер, Т.Коупленд, П.В. Круш, В.Н. Лівшиц, О.Г. Мендрул, О.Б.Мних, С.А. Мордашев, С.В.Поліщук, М.А.Федотова

Ідеї оцінки діючого потенціалу компанії на основі концепції ланцюжка цінностей розроблялися з 1985 р. професором Гарвардської школи бізнесу, видатним західним теоретиком в області конкуренції Майклом Портером [1].

Використання концепції ланцюжка цінностей припускає чотири напрями, сприяючих виробленню конкурентної стратегії і збільшенню вартості підприємства в цілому:

1. Зв'язок з постачальниками;
2. Зв'язок із споживачами;
3. Технологічні зв'язки усередині ланцюжка цінностей бізнес-єдиниці;
4. Зв'язки між ланцюжками цінностей бізнес-єдиниць усередині підприємства.

Ця концепція вимагає того, що бере до уваги зовнішні чинники макросередовища, обліку невизначеності.

Вивчення зовнішнього середовища дає організації можливість своєчасної реакції на загрози для підприємства, що з'явилися на ринку, і здатність до розробки заходів, які в змозі не лише врахувати і запобігти цим загрозам, але і витягнути з ситуації нові вигідні можливості для зміцнення власних конкурентних позицій.

Було встановлено, що зовнішнє середовище робить значний вплив на економічний потенціал промислових підприємств. Під впливом елементів зовнішнього середовища у підприємства виникає необхідність пристосування до цього середовища для підтримки конкурентних переваг.

Враховуючи, що зовнішнє середовище утворює цілий ряд елементів (економічних, суспільно-політичних, соціально-культурних, науково-технічних та ін.), взаємозв'язаних між собою, доцільно говорити про поняття системи зовнішнього середовища – сукупність елементів, що знаходяться в стосунках і зв'язках між собою і що утворюють певну цілісність.

Діючий потенціал підприємства, що визначає конкурентоспроможність підприємства залежить як від внутрішніх можливостей підприємства ефективно використати усі наявні в його розпорядженні ресурси, так і від зовнішніх умов.

Потім слідує реалізація стратегічного плану, контроль його реалізації, оцінка результатів реалізації плану і досягнення поставлених цілей. На цих етапах також необхідно оперативно володіти інформацією про стан компанії в процесі реалізації стратегії і для оцінки стану компанії «до і після», а також – міри досягнення стратегічних цілей і з'ясування причин відхилень в кількісному, якісному і сумовому вираженні. [2,3].

Напрямки розвитку виробничого потенціалу вказані на рисунку 1

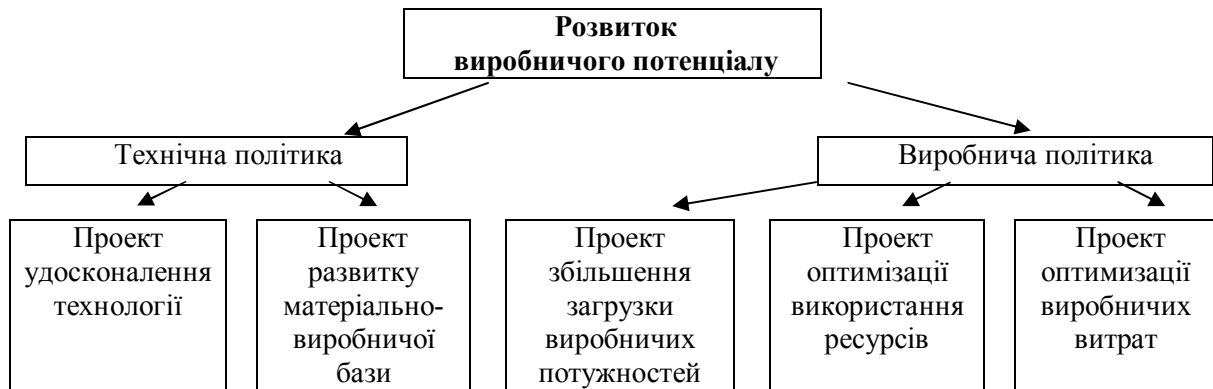

Рис.1. Напрямки розвитку виробничого потенціалу

Таким чином, основою стратегічного управління підприємством є оцінка і моніторинг потенціалу підприємства, здійснювані по наступному алгоритму:

- виявлення структури потенціалу підприємства;
- аналіз конкурентних переваг і слабких сторін діяльності підприємства;
- формування методики діагностики потенціалу, оцінку елементів, що утворюють потенціал;
- виявлення синергетичного впливу елементів;
- інтегральна оцінка потенціалу як основи конкурентоспроможності підприємства;
- розробка загальної і локальної стратегій по зміцненню і розвитку конкурентоздатного потенціалу.

Література

- 1 Портер М.Э. Конкуренция: Пер с англ. М.:Изд.дом «Вильмс», 2003.– 559 с.
- 2 Формування і розвиток потенціалу промислового підприємства: навч.посіб. для студ. ВНЗ /Є.А.Бельтюков, С.С.Свірідова, Т.І.Черкасова, Л.А.Некрасова; за ред. проф.Є.А. Бельтюкова; ОНПУ – Одесса: Інтерпринт, 2009.– 456с.
- 3 Є.А. Бельтюков, Є.О. Кобальчинська Оцінка потенціалу при визначенні розвитку машинобудівного підприємства.наукові основи економічного розвитку України та світу: кол. моногр. / за заг. ред. О.В. Царенко, С.В. Коляденко, В.П. Ільчука; М-во освіти і науки України; Акад. муніцип. упр. МОН України, Вінниц. нац. аграр. ун-т, Чернігів. нац. технол. ун-т, Нац. гірн. ун-т. – Д.: НГУ, 2014. – 340 с.

ПОТЕНЦІАЛ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПЕРТНЕРСТВА У ФОРМУВАННІ ІНФРАСТРУКТУРИ ПРИРОДОГОСПОДАРЮВАННЯ В УКРАЇНІ (ПЕРЕВАГИ, ФАКТОРИ, СТИМУЛИ)

Рассадникова С.І., к.е.н., доцент

Одеський національний політехнічний університет

Крутякова В.І.

Директор Інженерно-технологічного інституту «Біотехніка» НААН України

Для реалізації потенціалу державно-приватного партнерства в Україні і особливо у такій специфічній сфері як інфраструктура природогосподарювання необхідно в повній мірі використати досвід закордонних країн по поширенню концепції державно-приватного партнерства, традиції узгодження інтересів та ресурсів в процесі взаємодії влади і бізнесу. Пошук оптимальної моделі сумісного фінансування проектів по розбудові інфраструктура